

РЕШЕНИЕ

№ 3492

гр. София, 04.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 04.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **2470** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК във връзка с чл. 31, ал. 8 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (ЗДРДОПБГДСРСБНА).

Образувано е по жалба от А. Д. Д. от гр. С. срещу решение № 119 от 17.03.2010 г. на Комисията за разкриване на документи и за обявяване на принадлежност на българските граждани към ДС и разузнавателните служби на БНА, с което на основание чл. 31, ал. 1, т.2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е установена принадлежност на лицето към органите по чл. 1 от закона.

Жалбоподателят твърди, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен, тъй като не е извършена графологическа експертиза и не е установила достоверността на фактите и обстоятелствата. Допълва, че решението е постановено при съществени процесуални нарушения, като излага подробно доводи в тази насока. Иска отмяната на оспореното решение и присъждане на разноските по делото.

Ответникът – Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (наричана по-долу Комисията), чрез процесуалния си представител юрк. Н оспорва жалбата като неоснователна и заявява, че Комисията е приела решението си при спазване на процесуалните правила. Преценката на органа съобразно чл. 25 от ЗДРДОПБГДСРСБНА за това, дали едно лице е осъществило дейност като секретен сътрудник в органите на ДС се прави единствено въз основа на документите, визирани в т. 3 на разпоредбата, които са

неизчерпателно посочени. Посочва, че задължение на Комисията не се състои в това да изследва дали лицето е давало информация, имало ли е активна дейност, реда и начина за съставяне на съответните документи, а действа в условията на обвързана компетентност.

Представителят на С градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд С. град, I отделение, IV състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заявление от 23.02.2010 г. А. Д. Д. е поискал да му бъде осигурен достъп до всички документи, събирани за него, както и до тези, установяващи принадлежността му към органи по чл. 1 от Закона, на основание чл. 31, ал. 1, т. 2 от закона.

Изпратени са писма до министъра на отбраната, директора на Националната разузнавателна служба, до министъра на вътрешните работи, министъра на външните работи, министъра на правосъдието за изискване на документи, отнасящи до лицето А. Д. Д. на основание чл. 16, ал. 2, т. 4 от закона.

В наличното архивно дело се съдържат рапорт за извършена вербовка на IV районно управление МВР; декларация от 18.02.1975 г.; регистрационна бланка за регистрация на А. Д. Д. на агент от 20.02.1975 г.; декларация от 16.02.1977 г.; предложение от 04.10.1977 г. за изключване от агентурния апарат на агент „Тарас”, утвърдено от началника на Благоевско РУ – МВР на 12.10.1977 г.; собственоръчно написани сведения; лично дело № ІА – 23714 МФ; работно дело ІР-8530.

Видно от представения по делото картон обр. 4, същият е съставен на името А. Д. Д., роден на 17.12.1947 г., месторождение С., който е вербуван за агент с псевдоним „Тарас” на 18.02.1975 г. с ръководител Ц П.

В рапорт относно проведена вербовка с А. Д. Д., изготвен от ОР И е посочено, че същата е проведена на 18.02.1975 г. в присъствието на началник IV РУ . МВР. Изложени са подробности по хода на беседата и се предлага да бъде утвърдена вербовката на жалбоподателя за агент на ДС с псевдоним „Тарас”, който да бъде зачислен към агентурния апарат на ДС.

Налице е декларация от А. Д. Д. от дата 18.02.1975 г. , с която лицето заявява, че ще оказва съдействие на органите на МВР.

Видно от регистрационна бланка на Министерство на вътрешните работи – ДС, Управление – Соф.гр. А. Д. Д. е регистриран като „агент” с псевдоним „Тарас”. В регистрационната бланка е посочено името и е положен подпис на О.Р. открил делото – С А И, ст. лейт., както и подпис на утвърдилият вербовката началник на IV РУ - МВР. Регистрационната бланка е попълнена от отдел III ДС, като на делото е даден по централизования отчет № 38958 и е налице подпис на извършилият регистрация със звание подп. с дата 25.02.1975 г. и печат.

Представено е и предложение за изключване на агент „Тарас”от агентурния апарат и предаване на материалите в архив, което е утвърдено от началника на Благоевско РУ – МВР на 12.10.1977 г.

Представени са саморъчно изготвени сведения с дати от м.02.1975 г., м.03.1975 г., м.04.1975 г., м.май 1975 г., м.юни 1975 г.

Въз основа на горните данни и документи Комисията е разгледала заявлението на А. Д. Д. и е издала Решение № 119 от 17.03.2010 г., с което установява принадлежност към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА на лицето А. Д. Д.. В преписката се съдържа

копие от уведомителното писмо до А. Д. Д., връчено на 19.03.2010 г. Представен е протокол от проведеното на 17.03.2010 г. заседание на Комисията, като съгласно същият от присъствалите 9 члена на комисията са „за” установяване на принадлежност към структурите на ДС и е прието решението да не се публикува в публичното му пространство, като се осигури достъп на заявителя до делото му.

Допуснато е изслушването на съдебно-графологическа експертиза, която да изследва почерка и подписите, положени в 12 документа – две декларации и десет сведения, формуляр за попълване от студента, адресна карта за записване и да се установи дали ръкописните текстове и подписите в тях принадлежат на жалбоподателя или не.

Други доказателства от значение за предмета на спора не са ангажирани.

При така установените факти Административен съд, С. – град направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото на жалбоподателя е съобщено за изготвеното решение на 19.03.2010 г., а жалбата срещу административния акт е подадена направо пред АССГ с вх. № 6382 от 25.03.2010 г. Следователно, жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал 1 от АПК и е процесуално допустима.

Разгледана по същество и след проверка на оспорения административен акт по реда на чл. 168 от АПК на основанията, предвидени в чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспорваното решение е издадено от компетентен орган - Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (Комисията), която по силата на чл. 29. ал. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е оправомощеният орган, който извършва обявяването на принадлежност на лице към органите по чл. 1 от с.з. - Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия.

Решението е прието в предвидената от закона писмена форма и има съдържанието, което по отношение обявяването на дейност като секретен сътрудник е посочено в чл. 26, ал.2, т.1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА – съдържа трите имена на жалбоподателя по документ за самоличност; датата и мястото му на раждане; трите имена на вербувалия и ръководилия го служител; структура, в която е осъществявано сътрудничеството – СГУ – IV РУ на МВР - ДС; качеството, в което е осъществявано сътрудничеството – „агент”; псевдоним – „Тарас”, като са описани и документите, въз основа на които е установена принадлежността към органите по чл. 1 от закона; датата, на която жалбоподателят е снет от действащия оперативен отчет – 1977 г.

Във връзка със спазване на процедурата по гласуване и приемане на обжалваното решение жалбоподателят и процесуалният му представител твърдят, че е допуснато съществено процесуално нарушение, което опорочава издадения административен акт и обуславя неговата незаконосъобразност.

Комисията е колегиален орган и се състои от девет членове, включително председател, заместник-председател и секретар - чл. 5, ал. 1 от закона. Съставът на комисията е определен с решение на 40-то НС, прието на 05.04.2007 г. Заседанията на комисията се провеждат при кворум повече от половината от всички членове, като решенията се вземат с мнозинство повече от половината от всички членове с явно гласуване - чл. 8, ал. 2 от закона. Решението на комисията се подписва от всички членове, участвали в гласуването - чл. 16, ал. 3 от Правилника за дейността на комисията. Видно от съдържанието на решението същото е подписано от всички девет члена на Комисията, който брой съвпада с отразения в присъствената книга на заседанието от 17.03.2010 г.

По делото е представено извлечение от протокол № 110 от 17.03.2010 г. , в което е посочено, че на заседанието присъстват девет членове на Комисията и са посочени изчерпателно с техните имена. По отношение на обсъждането, касаещо вземане на решение по заявлението на А. Д. Д. се установява, че в протокола изрично е отразено, че от присъствалите 9 члена всички са „за” установяване на принадлежност към бившите служби на ДС и информацията да не се оповестява в публичното пространство. Действително от представената последна страница на протокола липсва подпис на един от членовете на Комисията, но видно от съдържанието на самия протокол, включително и частта, касаеща жалбоподателя на заседанието е присъствал В. Кацунов, като едновременно с това е налице и изказване на същия, отразено на предпоследната страница от протокола. Освен това законът поставя изискването заседанията на комисията да се провеждат при кворум повече от половината от всички членове, което изискване е спазено, както и в чл. 8, ал. 2 от закона е посочено, че решенията се вземат с мнозинство повече от половината от всички членове, участвали в гласуването. Установява се, че изискването за необходимото мнозинство за вземане на решението също е спазено, поради което несъстоятелно е твърдението на жалбоподателя за наличие на допуснато съществено процесуално нарушение при издаването на оспорения административен акт. Посочените в протокола различни лица – едното, което е протоколирало заседанието и другото – снело фонограмата не опорочава взетия административен акт, доколкото същият отразява действително изявена воля на членовете на Комисията. Няма установено в закона изискване протоколът на Комисията да се подписва от съответното лице, избрано за протоколчик. Следователно, решението е взето от компетентен орган при необходимия кворум и мнозинство.

Обжалваният административен акт е издаден при правилно приложение на материалния закон. Решението е постановено от Комисията на основание чл. 31, ал. 1, т. 2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА - по искане на конкретно лице да бъде извършена проверка за него дали са налице условията за установяване на принадлежност към органите по чл. 1 от закона. Заявлението е подадено от А. Д. на 23.02.2010 г. и решението на Комисията е издадено в рамките на 30-дневния срок по чл. 31, ал. 3 от закона.

Съгласно чл. 24 от ЗДРДОПБГДСРСБНА принадлежност към органите по чл. 1 се установява при наличието на дейност като щатен или нещатен служител или секретен сътрудник на органите по чл. 1. Обстоятелството по чл. 24 - наличие на такава дейност - се установява въз основа на документите, изброени в чл. 25, които са различни според вида дейност. За установяване на дейност като секретен сътрудник това са документите, посочени в чл. 25, ал.1, т. 3 от закона, а именно: собственоръчно написана или подписана декларация за сътрудничество; собственоръчно написани агентурни сведения; документи за получени възнаграждения; документи, собственоръчно написани или подписани от сътрудника, съдържащи се в делата на оперативен отчет; документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители. Редакцията на нормата е категорична, че собственоръчно написаната или подписана декларация за сътрудничество е само един от законово определените документи, въз основа на които се установява наличието на дейност като секретен сътрудник. ЗДРДОПБГДСРСБНА допуска установяването и обявяването на принадлежност към органите по чл. 1 и без да

е налице подписан от лицето документ, стига документите, въз основа които се е произнесла Комисията, да са от кръга на изброените в чл. 25 от ЗДРДОПБГДСРСБНА и да отговарят на легалното определение, дадено в § 1, т.1 от ДР на същия закон. В тази връзка съдът изцяло кредитира заключението на графологическата експертиза, от което се установява по категоричен начин, че декларацията от 18.02.1975 г. и 10 бр. сведения с подпис „Тарас” са написани и подписани от лицето А. Д. Д.. При изготвяне на заключението вещото лице е изследвало оригиналните документи, съхраняващи се в ответната страна, както и сравнителни образци от почерка и подписа на жалбоподателя. При извършеното съпоставяне в почерка в оригиналните документи в.л. С. констатира съвпадения в общите графически признаци и минимални различия в степента на обработеност и свързаност, както и съвпадения в частните графически признаци и незначителни различия в тях съобразно отразеното на стр. 4 от заключението. Заключение на вещото лице е дало пълен отговор на въпросите, като е извършило задълбочено изследване на почерка и подписа, положен в материалите, обект на експертизата и съдът изцяло кредитира заключението.

Разпоредбата на чл. 25, т. 3 от закона изброява неизчерпателно документите, при наличието на които следва да се установи принадлежност на съответното лице към органите по чл. 1 от закона. Първият посочен в нормата документ е собственоръчно написана или подписана декларация за сътрудничество, като законодателят е посочил алтернативно собственоръчно написана или подписана декларация, което означава, че е възможно декларацията да е собственоръчно написана от лицето и да не е подписана или декларацията да не е написана собственоръчно от лицето, но да е подписана лично от него.

В настоящия случай по категоричен начин се установява, че декларацията от 18.02.1975 г. е собственоръчно написана и подписана от жалбоподателя. Същото се отнася и по отношение на другите документи, съдържащи се в архивното дело – т.нар. сведения.

Едновременно с това с оглед даденото тълкуване на нормата на чл. 25, т. 3 от закона се обосновава извода, че са налице и други документи, от които се установява принадлежност на жалбоподателя към органите по чл. 1 от закона. Представените в архивно дело документи – рапорт за вербовка; регистрационна бланка, предложение за изключване на агент „Тарас” от агентурния апарат и предаване на материалите в архив; собственоръчно изготвени сведения са от кръга на посочените в чл. 25, ал. 1, т. 3 от закона и са носители на информацията, посочена в § 1, т.1 от ДР на закона. В подкрепа на този извод е и нормата на чл. 29, ал. 3 от закона, съгласно която лице, на което имената и псевдонимите са включени в справочните картотеки или регистрационните дневници на съответните служби, се разкриват от комисията, като изрично се отбелязва, че липсват други данни по чл. 25, ал. 3 от с.з. Истинността на така посочените документи не се оспорва от жалбоподателя в съдебното производство, поради което същите се ценят като достоверни от съда.

Недоказано е твърдението на жалбоподателя, че в архивното дело съществуват и други доказателства, които Комисията не му е предоставила – картони обр. 1 и обр. 3. Видно от данните, отразени в решението и документите, които са послужили като основание за издаването му липсва посочване на издадени картони обр. 1 и обр. 3, което означава, че административният акт е издаден на базата на изискуемите съгласно закона документи.

По тези съображения изводът на Комисията, че по отношение на жалбоподателя се установява наличието на принадлежност към ДС, е направен въз основа на законово

определените документи – картон обр. 4 и останалите документи и съдържащи се в личното му дело, всички съставени и подписани от ръководилия го служител. Следователно издаденото въз основа на цитираните по-горе документи решение, с което е установена неговата принадлежност като секретен сътрудник към органите по чл. 1, съответства на материалния закон. Дейността на „агент” попада в кръга на дейностите, извършвани от лицата оказвали негласна помощ на органите по чл. 1 съгласно легалното определение на „секретни сътрудници”, дадено в § 1, т.4 от ДР на ЗДРДОПБГДСРСБНА.

По изложените съображения съдът приема, че не се налице условия по чл. 146 от АПК, обосноваващи отмяна на оспорвания административен акт и подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК, Административен съд С. град, I отделение, IV състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Д. Д. от гр. С. срещу решение № 119 от 17.03.2010 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към ДС и разузнавателните служби на БНА, с което на основание чл. 31, ал. 1, т.2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е установена принадлежност на лицето към органите по чл. 1 от закона.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия: